

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกได้รับสินค้าทั้งหมดที่พ่อกับแม่แล้ว เข้าถึงสิ่งเหล่านี้และคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** ทำไมพ่อผู้เป็นตรีกาลดาชิไม่บอกลูกในวันนี้เกี่ยวกับสิ่งใดๆ ของวันพรุ่งนี้ ถึงแม้ว่าท่านรู้ตัวตน ต้น กลาง และตอนจบของละคร?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ หากพ่อจะบอกทุกสิ่งแก่ลูกล่วงหน้า ก็จะไม่มีความสุขสันต์ใดเลยในละคร นี้ไม่ใช่กฎ ถึงแม้ว่าพ่อรู้ทุกสิ่ง พ่อยังคงถูกผูกไว้กับละคร พ่อก็ไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ลูกล่วงหน้าได้และดังนั้นลูกต้องไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอมชานติ ผู้นี้คือพ่อเหนือโลกของทุกดวงวิญญาณ ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ท่านได้มีการฝึกฝนการพูดว่า “ลูก ลูก!” แม้ว่าร่างกายอาจเป็นร่างของลูกสาว ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นเป็นลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณคือทนายท นั่นคือทุกดวงวิญญาณ มีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดก พ่อแม่และพูดว่า: ลูกๆ ลูกแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างมากมาย เป็นสิ่งนี้ที่จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายาม บาบามาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนพวกเรา ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาจากบ้านของพวกเขาเองและบ้างก็มาจากหมู่บ้าน บาบามาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนพวกเรา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ทำให้บริสุทธิ์ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านก็ถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจด้วย ความรู้อะไรที่ท่านมี? ท่านมีความรู้ทางจิตวิญญาณ พ่อเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเป็นสัจจะ เป็นชีวิตที่มีความรู้สึก และเป็นตัวแห่งปิติ มีค่ายก้อยอย่างมากมายสำหรับท่าน ท่านมีสินค้าเหล่านี้ บางคนผู้ที่มีร้านค้าจะพูดว่าเขามีของมากมายหลายประเภทเท่านั้น พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ และมหาสมุทรแห่งปิติ พ่อมีสินค้าเหล่านี้ทั้งหมดในสต็อก พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพื่อส่งมอบสิ่งเหล่านี้ พ่อส่งมอบทุกสิ่งที่มีแก่ลูก อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูกแต่ละคนว่าลูกเข้าถึงมากเพียงใดและลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ลูกเข้าใจว่าพ่อมีอะไรและลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ทุกวันนี้ ไม่มีใครยอมรับว่าตามความเป็นจริงพวกเขามีอะไร เป็นที่จดจำว่า: ทร์พย์สมบัติของบางคนถูกฝังไว้ใต้ดิน... ทั้งหมดนั้นอ้างถึงเวลานี้ เมื่อไฟไหม้ทุกสิ่งก็ถูกทำลาย ราชาที่มีห้องที่แข็งแรงมากมายในพระราชวังของพวกเขา แม้กระทั่งมีแผ่นดินไหวหรือไฟที่รุนแรงมาก พวกเขาทั้งหมดจะยังสามารถอยู่รอดได้จากห้องเหล่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีอะไรที่นี้จะจะเป็นประโยชน์ที่นั่น แม้กระทั่งเหมืองทั้งหมดจะเต็มอีกครั้ง วิทยาศาสตร์เช่นกันจะถูกทำให้บริสุทธิ์และเป็นประโยชน์แก่ลูก ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก มีจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่เหลืออยู่ในเวลาสุดท้ายและเราก็จะมารู้สิ่งนั้นด้วยเช่นกัน บาบาจะบอกทุกสิ่งล่วงหน้าแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อเองก็ถูกผูกไว้ด้วยละครเช่นกัน ไม่ว่าความรู้หรืออะไรก็ตามที่ลูกได้รับจนถึงเวลานี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องเข้าใจว่าทุกวินาทีที่ผ่านไปนั้นอยู่ในละคร พรุ่งนี้เราจะเห็นอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นพรุ่งนี้ บาบาจะไม่บอกลูกวันนี้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นพรุ่งนี้ ผู้คนไม่เข้าใจความลับของละครนี้ พวกเขาขยายช่วงเวลาของวงจรออกไปอย่างมาก! จำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะเข้าใจละครนี้ แม้ว่าแม่ของลูกตาย ก็ให้กินฮาလာ! เราเข้าใจว่าเธอตายไปแล้วและใช้ชาติเกิดอื่น ทำไมเราจึงควรร้องไห้? บาบาอธิบายแล้วว่า: ลูกสามารถพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่านิทรรศการนี้ขึ้นในวันที่ สถานที่นี้ ในวิธีเดียวกับเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกสามารถเขียนว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกกำลังชั่วคราวในขณะนี้ ลูกเข้าใจว่าโลกนี้จะคงอยู่อีกไม่กี่วันเท่านั้นและทุกสิ่งจะถูกทำลาย เราจะเพียรพยายามและกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ช่วงเวลาของการกระทำบาปเริ่มขึ้นในยุคทองแดง นั่นคือ ช่วงเวลาเมื่อการกระทำบาปถูกกระทำ เวลานั้นลูกกำลังเอาชนะการกระทำบาป ดังนั้น ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ลูกเอาชนะการกระทำบาปด้วยการทำตามศรัทธาแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ลูกคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นั่น ไม่มีสำนึกของการเป็นร่างที่นั่น มีสำนึกของการเป็นร่างในยุคเหล็ก ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน นี่คือการภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ ลูกบราห์มินเป็นผู้สูงส่งที่สุด ลูกเป็นเครื่องประดับที่สูงส่งที่สุดของสกุลบราห์มิน เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้ นี่คือนิสกุลที่สูงส่งที่สุดของลูก เป็นที่จดจำกันว่า “ถามลูกๆ ของโกปีวัลลาภเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส” เวลานั้นลูกกำลังถูกรางวัลล็อตเตอรี่ หลังจากที่ลูกได้รับบางสิ่งแล้ว ก็ไม่มีความสุขมากนัก เมื่อบางคนมั่งคั่งจากยากจน เขาก็มีความสุขที่ยิ่งใหญ่ ลูกรู้ว่ามากเท่าที่ลูกเพียรพยายาม ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่ง

อาณาจักรจากพ่อมากตามนั้น ลูกแต่ละคนได้รับสิ่งนี้ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ: จดจำพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุดของลูก ท่านเป็นพ่อผู้เป็นที่รักของทุกคน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้ความสุขและความสงบแก่ทุกคน อาณาจักรของเหล่าเทพกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ ไม่มีราชาหรือราชินีใดเลยที่นั่น ที่นั่นลูกจะเรียกพวกเขาว่า จักรพรรดิและจักรพรรดินี หากพวกเขาได้รับการเรียกว่าเทวาและเทวี นั่นจะใช้ได้กับราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมด เพราะพวกเขาทั้งหมดจะกลายเป็นเทวาและเทวี เหตุนี้เอง พวกเขาจึงไม่สามารถถูกเรียกว่าเทวาและเทวี พระเจ้าคือหนึ่งเดียว มนุษย์ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า แม้แต่ผู้ที่อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนคือ บราห์มา วิชาญ และช่างกำกับก็ถูกเรียกว่าเทพ ผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่มีตัวตนจะถูกเรียกว่าเทวาและเทวีได้อย่างไร? สูงสุดเหนือทั้งหมดคือโลกที่ไม่มีตัวตนแล้วก็มีอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนและแล้วนี่คืออันดับสาม สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อของพวกเราทั้งหมดดวงวิญญาณคือชีพบบา ท่านเป็นครูและครูด้วยเช่นกัน ท่านเป็นช่างทอง นักกฎหมาย ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ท่านปลดปล่อยทุกคนจากกรงขังของราวัน ชีพบบาคือนักกฎหมายที่ยิ่งใหญ่มาก! ทำไมลูกจึงควรลืมนั่นเล่า? ทำไมลูกจึงพูดว่า “บาบา ลูกลืมนะ”? มีพายุของมายามากมาย บาบาพูดว่า: สิ่งนี้จะเกิดขึ้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามบางอย่าง นี่คือการรบกับมายา ลูกพันดาวาสไม่ต่อสู้รบกับชราวาส พันดาวาสจะต่อสู้รบกับได้อย่างไร? ในกรณีนั้น พวกเขาจะก้าวร้าวรุนแรง พ่อไม่ได้สอนความก้าวร้าวรุนแรง พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด แท้จริงแล้ว เราไม่มีการต่อสู้ บาบาเพียงแค่แสดงหนทางให้เราจดจำท่าน เพื่อที่ว่าจะไม่มีการรู้โง่โง่ จากมายา เวลานี้มีเรื่องราวของใครบางคนที่ถูกถามว่าเขาต้องการความสุขหรือความทุกข์ก่อน เขาพูดว่าเขาต้องการความสุขก่อน ไม่สามารถมีความสุขใดๆ ในยุคทอง ลูกรู้ว่าเวลานี้สีดำทั้งหมดอยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ของราวัน โลกทั้งหมดนี้เป็นเกาะอยู่ในกลางมหาสมุทร ทุกคนเวลานี้อยู่ในกรงขังของราวัน พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ทุกคน ทุกคนอยู่ในกระท่อมของความทุกข์นี้ มีความสุขในสวรรค์และความทุกข์ในนรก นี้ลูกเรียกว่ากระท่อมของความทุกข์ นั่นคือดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์ สวรรค์ มีความแตกต่างอย่างมากมาย! ลูกๆ พยายามที่จะจดจำพ่อแล้วปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น ถ้าลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพ่อ ลูกก็คือลูกเลี้ยง ลูกจะจบลงในบรรดาปวงประชา ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริงจะเข้าไปสู่อณาจักร ถ้าลูกปรารถนาที่จะเข้าไปสู่อณาจักร ลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกไม่ได้รับการกำหนดจากศรัทธาขณะ มีการกำหนดจากสองท่านนั้น เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธาและลูกได้รับรางวัลของสิ่งนั้นในยุคทอง แล้วในยุคทองแดง ลูกก็ได้รับการกำหนดของราวัน ทุกคนกลายเป็นปีศาจร้ายด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน เวลานี้ลูกกำลังได้รับการกำหนดของพระเจ้า เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การกำหนดแก่ลูกและท่านคือพระเจ้า ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากด้วยการทำตามการกำหนดของพระเจ้า บาบแรกคือ การเดินรอนอยู่ในมหาสมุทรของยาพิช เหล่าเทพไม่เดินรอนอยู่ในมหาสมุทรของยาพิช ผู้คนถามว่าเด็กๆ ไม่เกิดมาที่นั่นหรือ? ทำไมจะไม่เกิดที่นั่น? อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง กิเลสเหล่านี้ไม่คงอยู่ที่นั่น พ่ออธิบายแล้วว่าเทพมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเท่านั้น ไม่ใช่จิตสำนึกของพระเจ้า ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและจิตสำนึกของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ในตอนแรกลูกไม่ได้มี ทั้งสองจิตสำนึกเช่นกัน ในยุคทองลูกไม่รู้จักพระเจ้า ลูกเพียงแต่รู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณจะละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ ลูกเข้าใจล่วงหน้าว่าเมื่อใดที่ลูกกำลังจะละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ แม้กระทั่งเมื่อลูกกำลังจะมีเด็ก ลูกจะได้รับนิมิตของสิ่งเหล่านั้นล่วงหน้า ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกด้วยพลังโยคะ ดังนั้น เด็กๆ จะไม่สามารถเกิดด้วยพลังโยคะหรือ? ลูกสามารถชำระล้างสิ่งใดก็ตามให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ อย่างไรก็ตาม ลูกลืมนะที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บ้างก็พัฒนาการฝึกฝนนี้ ชันยาสซีมากมายมีความเคารพนับถืออย่างมากต่ออาหารที่พวกเขาได้รับ ในเวลานั้นพวกเขาพราแมนตรามากมายก่อนรับประทานอาหารนั้น ลูกเช่นกันได้รับการบอกเกี่ยวกับข้อควรระวัง ลูกต้องไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่มแอลกอฮอล์ ลูกกำลังกลายเป็นเทพ เทพไม่รับประทานขยะเลย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นเทพ พ่อพูดว่า: ด้วยการรู้จักพ่อจากพ่อ ลูกจะมาเพื่อรู้ทุกสิ่งแล้วก็ไม่มีความสงสัยให้ลูกรู้ ในยุคทองจะมีประเภทของการศึกษาที่แตกต่างกันไป เวลานี้เป็นตอนจบของการศึกษาทั้งหมดของดินแดนแห่งความตายนี้ ธุรกิจทั้งหมดของดินแดนแห่งความตายนี้จะสิ้นสุดลงแล้วธุรกิจของดินแดนแห่งความเป็นอมตะนั้นจะเริ่มขึ้น ลูกๆ ควรมีความสุขซึ่งมากเท่านี้ เราเคยเป็นนายของดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกๆ คงอยู่ในความสุขเหนือประสาทสัมผัส ทำให้ตัวลูกเองคงอยู่ในสภาพของความสุขที่สูงที่สุด เราคือลูกๆ และนักเรียนของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเวลานี้จะพาเรากลับบ้าน นี้ลูกเรียกว่าความปีติสูงสุด สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่คงอยู่ในยุคทอง ลูกกำลังฟังสิ่งนี้เวลานี้ เวลานี้ลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้า “ความสุขเหนือประสาทสัมผัส” ที่โกปัลและโกปี่มีประสบการณ์นั้นเป็นอนุสรณ์ของเวลานี้ บาบา ผู้อยู่อาศัยของอาณาจักรสูงสุดมาและกลายเป็นพ่อ ครู และครูของเรา ทั้งสามคือคนรับใช้ ท่านไม่มีความหยิ่งทะนงใดๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านพูดว่า: พ่อรับใช้ลูกและให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว ก็ไปและนั่งอยู่ในดินแดนนิพพาน ดังนั้น ท่านเป็นคนรับใช้ของเราใช้ไหม? อุปราชลงชื่อในจดหมายของพวกเขาสวมอวาท: ผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของท่าน บาบาไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงด้วยเช่นกัน ดูว่าท่านนั่งที่นี้และสอนเราอย่างไร!

ไม่มีใครอื่นสามารถสอนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นแก่เรา ไม่มีใครอื่นสามารถให้ประเด็นที่สูงส่งเช่นนั้นแก่เรา ผู้คนไม่เข้าใจว่าไม่ใช่ครูที่สอนผู้นี้ ถ้าท่านมีครู ผู้นั้นก็จะเป็นครูของคนอื่นอีกมากมายด้วยเช่นกัน เขาจะเป็นครูของคนเดียวเท่านั้นหรือ? เพียงพ่อเท่านั้นที่ชำระล้างผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาบาคพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร ลูกพูดว่า: บาบา เราเคยพบกันในวงจรที่แล้วด้วย เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ พ่อชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกควรซึมซับทั้งหมดนี้แล้วอธิบายแก่ผู้อื่นในสิ่งใดก็ตามที่บาบาอธิบายแก่ลูก เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของเราจากพ่อ โดยการจดจำสิ่งนี้ลูกจะมีความสุข นี่คือการปฏิบัติสูงสุด เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับพรเหล่านี้ทั้งหมดของการกลายเป็นนายผู้เต็มไปด้วยความรู้และความปิติจากพ่อ ในยุคของลูกจะเป็นผู้ที่โง่เขลา ลัทธิและนารายณ์ไม่มีความรู้เลย ถ้าพวกเขาไม่มีความรู้นี้จะดำเนินต่อมาตั้งแต่โบราณกาล แม้แต่เทพก็ไม่สามารถมีประสบการณ์ของความปิติสูงสุดที่ลูกมีประสบการณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ รักษาความสะอาดอย่างมากกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก เคลื่อนไปขณะทำตามข้อควรระวังทั้งหมด ชำระอาหารของลูกให้บริสุทธิ์โดยการให้ดริชตีด้วยพลังโยคะ
2. เราเป็นลูกๆ และนักเรียนของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ท่านกำลังจะพาเรากลับไปยังบ้านของท่าน คงความซาบซึ้งนี้และมีประสบการณ์ของความสุขสูงสุดและปิติสูงสุด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอและด้วยความรักในงานรับใช้ของลูก จงเปลี่ยนครอบครัวทางโลกของลูกให้เป็นครอบครัวของพระเจ้านี้
หน้าที่ของผู้รับใช้คือการชองแะอยู่ในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะป็นงานรับใช้ด้วยความคิดคำพูด หรือการกระทำ ผู้รับใช้ไม่เคยคิดว่างานรับใช้แยกจากเขา ผู้ที่สติปัญญามีความรักต่อการทำงานรับใช้อยู่เสมอจะเปลี่ยนครอบครัวทางโลกของพวกเขาให้เป็นครอบครัวของพระเจ้านี้ ผู้รับใช้ไม่ได้คิดว่าบ้านของเขาเป็นบ้าน แต่เป็นสถานที่สำหรับการทำงานรับใช้ คุณธรรมหลักของผู้รับใช้คือการสละละทิ้ง ผู้ที่มีทัศนคติของการสละละทิ้งจะอยู่ในบ้านของเขาอย่างป็นตัวของทาปาเซียซึ่งงานรับใช้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพื่อที่จะทำให้ชั้นสการ์ของลูกสูงส่ง จงอุทิศจิตใจและสติปัญญาของลูกให้กับพ่อ

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมคุณธรรมของความอ่อนหวานและความถ่อมตนเพื่อกลับมายิ่งใหญ่

ในช่วงเวลาสั้นๆ ให้ดริชตีที่อ่อนหวานแก่ดวงวิญญาณดวงหนึ่งหรือเพียงแค่พูดคำพูดที่อ่อนหวานสองสามคำ และลูกจะทำให้ดวงวิญญาณนั้นเต็มเปี่ยมตลอดไป ช่วงเวลาสั้นๆ ของดริชตีที่อ่อนหวานหรือคำพูดที่อ่อนหวานเหล่านั้นจะเปลี่ยนโลกของดวงวิญญาณนั้น คำพูดที่อ่อนหวานเพียงไม่กี่คำจะกลายเป็นวิธีการที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร